

sentanter end som Medlemmer af de Stillinger, de forøvrigt tilhøre. I andre Lande gaar det jo saa vidt, at man har givet denne Tante et særligt Udtryk ved at forbyde, at Uniformer maa vise sig i Repræsentationens Sal. Her ere vi jo vante til at se Uniformer, baade militære og civile, ja, der gaar Sagn om, at man endogsaa har set geistlige Uniformer her ved høitidelige Leiligheder. Denne Betragtningssmaade deles imidlertid, som bekendt, ikke af de ærede Medlemmer, og jeg kan ikke vente, at de skulde forandre deres Opfattelse i saa Henseende. Hvad jeg forrige Gang udtalte, var en Beklagelse over den ulige Fordeling, som fandt Sted ved Lønningerne ved Universitetet, væsentlig grundet paa, at ældre Universitetslærere oppebære og vedblive at oppebære, endogsaa i en temmelig høj Alder, de extraordinære Indtægter, som Universitetet har til sin Raadighed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds bemærkede hertil for det Første, at der var ikke mange ældre Professorer ved Universitetet. Ved at se efter i Fortegnelsen, der var tilføjet Lovforslaget om de Universitetet og Kommunitetet vedkommende Lønningsforhold, der blev forelagt her i Folkethinget for 2—3 Aar siden, har jeg fundet, at der for Tiden er 7 Universitetslærere paa 65 Aar og derover og desuden 7 mellem 60 og 65 Aar. Det er af det samlede Antal, der er omtrent 50, en ikke saa ganske ringe Del. Naar man dernæst undersøger, hvor mange af de paa Finantsloven opførte Docenter og Lærere der kan henføres under, hvad jeg i mit forrige Foredrag tillod mig lignelsesvis at betegne som Kapellaner, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds ikke Ret, naar han siger, at det kun er de 2 af de 6. Sagen er, at Tallet indskrænker sig ikke til 6; men der findes paa Finantsloven 2 Rækker, af hvilke den første omfatter de mere faste Docenter; de ere 6 i Tallet, og af disse er der ganske rigtig kun 2, som maa henføres under den Betegnelse, jeg forrige Gang brugte. Men i den sidste Række findes der 3, som utvivlsomt maa henføres derunder, og det bliver da ialt 5. Naar man saa endelig regner den Mand med, som nærmest gav Anledning til, at jeg berørte hele dette Forhold, nemlig den Mand, der har modtaget Ansættelse ved det nye frie Universitet i Stockholm, saa har der indtil for ganske nylig været 6 saadanne, thi han maa utvivlsomt henregnes til den samme Kategori. Den omhandlede Mand, Hr. Warming — jeg agter ikke at hentyde til nogen som helst Person, der er ansat ved det herværende Universitet, det ligger fjernt fra mig at ville rette noget

personligt Angreb; jeg nævner kun dette ene Navn, fordi den Saagjældende ikke længer hører til vort Universitet — er ogsaa iblandt dem, der bleve holdte nede i Gage, og uagtet han i Lektionskatalogen kaldtes Docent i Planteanatomi, er der, hvis jeg ikke tager meget fejl, aldrig blevet holdt Forelæsninger i Planteanatomi, hvorimod han ligesom blev benyttet til at undervise i den almindelige Botanik dels ved Universitetet, dels for Farmaceuter. Der er forøvrigt med Hensyn til den samme Mand den Mærkelighed, at han i Lektionskatalogen opføres som Docent i Planteanatomi, uagtet han ingenstunde er bleven udnævnt dertil af Kongen. Det er et Tilfælde, som, saavidt mig bekendt, er indtruffet engang tidligere med en anden Mand, som hører under det mathematisk-naturvidenskabelige Fakultet; men den daværende Kirke- og Undervisningsminister, det nuværende ærede Medlem for Midelfart (Monrad) attraperede det. Det vil altsaa ses, at hverken med Hensyn til de nuværende Professorers unge Alder eller med Hensyn til det ringe Antal af Kapellaner, hvis jeg maa vedblive at bruge dette Udtryk, har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds Ret. Endelig gjorde det ærede Medlem med Hensyn til de extraordinære Lønningsposter den almindelige Indvending imod mig, at det var et højt ubetydeligt Beløb, og at Konfistorium, om hvilket jeg havde en urigtig Forestilling, ingenlunde nød disse Lønninger i et saadant Omfang, som jeg antog. Hvad nu for det Første Konfistorium angaar, behøver det ærede Medlem ikke at oplyse mig om, at Konfistorium nu har en anden Indretning end før 1850, og i det Hele behøver det ærede Medlem hverken at meddele mig Oplysning i denne Henseende, ei heller at henvise mig til Universitetsaarbogen for 1876—77 eller deslige, thi det ærede Medlem kan være fuldkommen sikker paa, at den Slags Ting har jeg tilstrækkelig Kundskab om uden hans Veiledning. Jeg har allerede for 2 à 3 Aar siden beskæftiget mig med dette Forhold, idet jeg dengang blev Medlem af Udvalget angaaende Universitetet og de lærde Stoler, og jeg tillige var Medlem af Lønningsudvalget, hvortil Universitetets Lønningsforhold vare henviste. Jeg havde saaledes den stærkeste Opfordring til at beskæftige mig dermed og behøver ikke Anvisning paa de Kilder, hvor jeg skal finde Oplysning derom; men hvad jeg bemærker, passer fuldstændig paa Konfistorium, som det nu er sammensat. Det bestaar, som bekendt, af 12 Professorer, 3 af hvert Fakultet, der indtræde efter Alder, og 4 Professorer, der indsættes ved Valg, ialt 16 Medlemmer, og dette Konfistorium lønnes